

Cartea lui Ioel și Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea laodiceană - Numărul douăzeci și șapte

Jeff Pippenger

2026-01-14

Numărul douăzeci și șapte

Consemnăm adevărurile pe care Leul din seminția lui Iuda le dezpecetluiește acum. Aliniem adevărurile pentru a aborda mesajul lui Ioel, pe care Petru l-a identificat, în cartea Faptele Apostolilor, ca fiind mesajul ploii târzii. Abordăm adevărurile care se află acum în proces de împlinire, ca pe acele adevăruri care realizează separarea finală a celor două clase ce se manifestă întotdeauna atunci când un adevăr de probă este dezpecetluit. Abordăm, de asemenea, chiar aceste adevăruri dezpecetluite nu doar ca pe cuvintele celui de-al treilea înger, care desparte, ci și ca pe cuvintele care realizează pecetluirea celor o sută patruzeci și patru de mii. Îngerul al treilea atât curăță, cât și lămurește.

Începând din iulie 2023, Leul din seminția lui Iuda desigilează în mod progresiv adevăruri asociate cu liniile externe și interne din istoria rămășiței poporului lui Dumnezeu. Deschidem acum Evanghelia după Matei, în vederea înțelegerii rolului lui Petru. Petru este un simbol al relației de legământ a lui Hristos cu mireasa Sa creștină — biserica pe care El avea s-o zidească pe Stâncă. Petru reprezintă prima și, de asemenea, ultima mireasă creștină. Petru este reprezentat ca tocmai acel simbol în versetul de mijloc al capitolelor unsprezece și douăzeci și doi din Matei, iar acele capitole sunt capitolele de mijloc ale liniilor paralele ale Genezei și Apocalipsei, de la capitolul unsprezece la douăzeci și doi. Petru îi reprezintă pe cei o sută patruzeci și patru de mii în zilele de pe urmă, iar în pasaj el se află la Cezareea lui Filip, care este Panium din Daniel 11:13–15.

Petru se află la Panium, și se găsește de asemenea în ziua Cincizecimii, în odaia de sus, la ceasul al treilea, iar apoi în templu, la ceasul al nouălea. Cele șase ceasuri reprezintă perioada de timp în care cei o sută patruzeci și patru de mii sunt pecetluiți, până la venirea legii duminicale. Răstignirea lui Hristos a început de asemenea la ceasul al treilea, iar El a murit la ceasul al nouălea, ceea ce a dus la înviere, care a inaugurat perioada Cincizecimii, ce s-a încheiat cu Petru, la Cincizecime, la ceasul al treilea și al nouălea. Când Providența a trimis Evanghelia la neamuri, Corneliu a trimis după Petru la ceasul al nouălea. Ceasul al treilea reprezenta, de asemenea, jertfa de dimineață, iar ceasul al nouălea jertfa de seară.

Perioada de șase ore a fost reprezentată de adunarea de tabără de la Exeter și de Marea Dezamăgire din 22 octombrie 1844. În Faptele Apostolilor, Petru este înfățișat ca intrând în unitate cu ceilalți care alcătuiesc cei o sută patruzeci și patru de mii la sfârșitul capitolului întâi, când Iuda este înlocuit cu Matia. Atunci numărul este întregit. În narațiune se identifică o progresie specifică.

Petru este întâiul în odaia de sus, iar apoi în templu. Când se află în odaia de sus, este ceasul al treilea, iar în templu, ceasul al nouălea. Prezentarea de la ceasul al treilea a avut ca urmare botezul a trei mii de suflete.

Atunci cei ce au primit cu bucurie cuvântul lui au fost botezați; și, în aceeași zi, li s-au adăugat aproape trei mii de suflete. Faptele Apostolilor 2:41.

De la numărarea de la sfârșitul capitolului întâi, până la ceasul al nouălea la templu, perioada reprezintă pecetluirea celor o sută patruzeci și patru de mii.

Cei o sută patruzeci și patru de mii vor prezenta solia îndreptării prin credință, care este solia îngerului al treilea în adevăr. Îndreptărea este lucrarea lui Dumnezeu de a așeza în țărână slava omului, după cum Sora White a remarcat atât de potrivit.

Ce este îndreptărea prin credință? Este lucrarea lui Dumnezeu de a așeza slava omului în țărână și de a face pentru om ceea ce nu îi stă în putere să facă pentru sine însuși. Când oamenii își văd nimicicia, sunt pregătiți să fie îmbrăcați cu neprihănirea lui Hristos. Când încep să-L laude și să-L înalțe pe Dumnezeu toată ziua, atunci, privind, sunt schimbați în același chip. Ce este regenerarea? Este a-i descoperi omului care este adevărata lui natură, anume că, în sine însuși, este lipsit de orice valoare. Aceste lecții nu le-ați învățat niciodată. O, de ați putea înțelege valoarea sufletului omenesc. Manuscript Releases, volumul 20, 117.

Un exemplu al mesajului îndreptării, așa cum este prezentat de cei o sută patruzeci și patru de mii, este Ghedeon, care este un om al legământului, căci numele i-a fost schimbat în Ierubaal. Mesajul lui Ghedeon a constat în a așeza o făclie aprinsă într-un vas de lut, apoi a sfărâma vasul, a suna din trâmbiță și a striga: "Sabia Domnului și a lui Ghedeon". Sabia lui Ghedeon era și sabia Domnului, căci sabia este Cuvântul lui Dumnezeu, care este unirea Dumnezeirii cu umanitatea. Acel mesaj a fost reprezentat de trâmbiță și de strigătul său, pe când sfărâma vasul. Vasul este umanitatea, care trebuie să fie sfărâmată sau smerită până în țărână, pentru ca slava luminii lui Dumnezeu să strălucească.

Înainte de a proclama mesajul, Ghedeon a adunat 300 de bărbați printr-un proces de încercare. Când procesul s-a încheiat, Ghedeon avea trei sute de bărbați. 300 este o zeciuală din cei trei mii de la Cincizecime. Ei reprezintă o oaste ridicată în Ezechiel treizeci și șapte, care intră în legământul veșnic.

Așa am prorocit după cum îmi poruncise, și suflarea a intrat în ei, și au venit la viață și s-au ridicat în picioare, o oaste peste măsură de mare. Apoi mi-a zis: Fiul omului, oasele acestea sunt toată casa lui Israel: iată, ei zic: Ni s-au uscat oasele și nădejdea noastră s-a pierdut; suntem nimiciți de tot. Ezechiel 37:10, 11.

Casa lui Israel este despărțită în părțile ei, iar Ezechiel va ilustra cum părțile lui Iuda și ale lui Efraim, care au fost tăiate, vor deveni un singur neam. Acea oaste este alcătuită din două toiege care au fost despărțite, dar care sunt unite într-un singur toiag, când intră în legământ cu Dumnezeu.

Ba încă voi încheia cu ei un legământ de pace; el va fi cu ei un legământ veșnic; îi voi așeza și îi voi înmulți și voi așeza lăcașul Meu cel sfânt în mijlocul lor în veci. Și Cortul Meu va fi, de asemenea, cu ei: da, Eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu. Și neamurile vor cunoaște că Eu, Domnul, sfîntesc pe Israel, când lăcașul Meu cel sfânt va fi în mijlocul lor în

veci. Ezechiel 37:26-28.

Neamurile vor ști că Domnul sfințește pe Israel, când Își așază sanctuarul în mijlocul lor. Unirea sanctuarului lui Dumnezeu cu poporul lui Dumnezeu reprezintă unirea templului omenesc cu templul divin, iar când aceasta are loc, cei 300 credincioși ai lui Dumnezeu sunt pecetluiți, iar lumea nu poate fi avertizată decât văzând un popor sfințit în timpul crizei legii duminicale.

Lucrarea Duhului Sfânt este aceea de a convinge lumea cu privire la păcat, la neprihănire și la judecată. Lumea poate fi avertizată numai văzându-i pe cei care cred adevărul sfințiți prin adevăr, acționând potrivit unor principii înalte și sfinte, arătând, într-un sens înalt și elevat, linia de demarcație dintre cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și cei care le calcă în picioare. Sfințirea Duhului marchează deosebirea dintre cei care au pecetea lui Dumnezeu și cei care țin o zi de odihnă falsă. Când va veni testul, se va arăta limpede care este semnul fiarei. Este ținerea duminicii. Cei care, după ce au auzit adevărul, continuă să considere această zi ca fiind sfântă, poartă semnătura omului fărădelegii, care a crezut că poate schimba vremurile și legea. Bible Training School, 1 decembrie 1903.

Sanctuarul lui Dumnezeu se unește cu Biserica Sa atunci când Biserica se transformă din Biserica luptătoare în Biserica triumfătoare. Legământul la care se referă Ezechiel este prezentat în legătură cu unirea celor două bucăți de lemn care alcătuiesc un singur neam.

Spune-le: Așa zice Domnul Dumnezeu: Iată, voi lua toiagul lui Iosif, care este în mâna lui Efraim, și semințiile lui Israel care sunt cu el, și le voi pune împreună cu el, adică împreună cu toiagul lui Iuda, și voi face din ele un singur toiag, și vor fi una în mâna Mea. Iar toiegele pe care scrii vor fi în mâna ta înaintea ochilor lor. Și spune-le:

Așa zice Domnul Dumnezeu: Iată, voi lua pe copiii lui Israel din mijlocul neamurilor, unde s-au dus, și-i voi aduna din toate părțile și-i voi aduce în țara lor; și îi voi face un singur neam în țară, pe munții lui Israel, și un singur împărat va fi împărat pentru toți; și nu vor mai fi două neamuri, nici nu vor mai fi despărțiți în două împărțiri nicidecum. Nici nu se vor mai pângări cu idoli lor, nici cu urâciunile lor, nici cu vreo una dintre nelegiuirile lor; ci îi voi izbăvi din toate locuințele lor, în care au păcătuit, și îi voi curăți; și vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul lor. Ezechiel 37:19-23.

Toiagul lui Efraim și toiagul lui Iuda sunt cele două împrăștieri de 2520 de ani împotriva lui Efraim și a lui Iuda, care au ajuns la încheiere în 1798 și, respectiv, la 22 octombrie 1844. Ele au devenit o singură națiune a Israelului spiritual modern la 22 octombrie 1844, când a început lucrarea curățirii poporului Său, sau a sanctuarului Său. Acea istorie tipifică istoria celor o sută patruzeci și patru de mii, care vor fi epurați și purificați (curățiți) de Solul Legământului, care vine deodată la templul Său la legea duminicală. Când acea epurare va fi împlinită, chiar înaintea legii duminicale, biserica triumfătoare va avea un rege peste ea, iar acel rege este David, care și-a început domnia la treizeci de ani. Este același David care, în Matei, capitoul întâi, este a paisprezecea generație de la Avraam. Aceasta identifică un al treilea martor al lui David la legea duminicală. Oastea puternică ce este ridicată din cele două toiege este condusă de regele David, când biserica este curățită de neghină.

Și David, robul Meu, va fi împărat peste ei; și ei toți vor avea un singur păstor; vor umbla în judecățile Mele, vor păzi rânduielile Mele și le vor împlini. Vor locui în țara pe care i-am dat-o lui Iacov, robul Meu, în care au locuit părinții voștri; vor locui în ea, chiar ei, fiii lor și fiii fiilor lor, în veci; iar David, robul Meu, va fi cărmuitorul lor în veci. Ezechiel 37:24, 25.

Acea oștire este, de asemenea, aceeași cu preoții din capitolul al doilea al Întâiei epistole a lui Petru, care sunt în vârstă de treizeci de ani când își încep slujirea.

Și voi înșivă, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească, o preoție sfântă, ca să aduceți jertfe duhovnicești, bineplăcute lui Dumnezeu, prin Isus Hristos. 1 Petru 2:5.

Acei preoți au fost, de asemenea, prefigurați de cei trei sute de predicatori milleriți care au luat cele trei sute de diagrame din 1843 care fuseseră publicate și au folosit aceste diagrame pentru a transmite mesajul către generația lor.

După o oarecare discuție asupra subiectului, s-a votat în unanimitate să fie litografiate trei sute de exemplare, asemenea acestuia, lucru care a fost curând dus la îndeplinire. Ele au fost numite „planșele din '43”. Aceasta a fost o Conferință foarte importantă. Autobiografia lui Joseph Bates, 263.

"Acum istoria noastră arată că erau sute care predau din aceleași diagrame cronologice din care preda și William Miller, toți de aceeași factură. Atunci era unitatea mesajului, totul pe o singură temă, venirea Domnului Isus la un anumit timp, 1844." Joseph Bates, Early SDA Pamphlets, 17.

Cei trei sute de predicatori milleriți și-au împlinit lucrarea în istoria primului înger, iar inspirația ne învață că primul înger îl tipifică pe al treilea înger. Ei erau, potrivit lui Joseph Bates, „toți de același tipar”. Ghedeon își instruieste oastea de trei sute să facă așa cum a făcut el. Cei trei sute de predicatori milleriți, care au fost tipificați de oastea de trei sute a lui Ghedeon, urmează să fie aliniați la 9/11, unde primul mesaj este împuternicit și începe testarea.

Atunci Ierubaal, adică Ghedeon, și tot poporul care era cu el s-au sculat dis-de-diminează și au tăbărit lângă izvorul Harod, încât tabăra madianiților era la miazănoapte de ei, lângă dealul Moreh, în vale. Și Domnul i-a zis lui Ghedeon: Poporul care este cu tine este prea numeros pentru ca Eu să dau pe madianiți în mâinile lor, ca nu cumva Israel să se laude împotriva Mea, zicând: Mâna mea m-a salvat. Acum dar, mergi, proclamă în auzul poporului, zicând: Oricine este temător și fricos, să se întoarcă și să plece degrabă de pe muntele Galaad. Și s-au întors din popor douăzeci și două de mii; și au rămas zece mii. Și Domnul i-a zis lui Ghedeon: Poporul este încă prea numeros; coboară-i la apă și îi voi încerca acolo pentru tine; și va fi așa: pe acela despre care îți voi zice: „Acesta va merge cu tine”, acela va merge cu tine; iar pe oricine îți voi zice: „Acesta nu va merge cu tine”, acela nu va merge.

Atunci a coborât poporul la apă; iar Domnul i-a zis lui Ghedeon: Fiecare care linge apa cu limba, cum linge un câine, pe acela să-l pui deoparte; tot așa pe fiecare care se pleacă în genunchi ca să bea. Iar numărul celor ce au lins, ducându-și mâna la gură, a fost de trei sute de bărbați; iar tot restul poporului s-a plecat în genunchi ca să bea apă. Judecători 7:1-6.

Numele lui Ghedeon este schimbat în Ierubaal, care înseamnă „a se lupta cu Baal”. Ghedeon înseamnă „tăietor de copaci”, iar Ioan Botezătorul a pus securea la rădăcina pomului. Ioan l-a preînchipuit pe William Miller, mesagerul primului înger; la aceasta se aliniază Ghedeon. Ghedeon este Miller, Ilie alfa, în istoria celor trei îngeri.

Madianiții sunt vrăjmașul de la miazănoapte și și-au așezat tabăra lângă dealul Moreh, iar Ghedeon lângă izvorul lui Harod, care înseamnă frică și teroare. 9/11 a introdus terorismul, iar primul mesaj este un apel de a ne teme de Dumnezeu. Ghedeon se află la 9/11, la izvorul lui Harod (terorism), iar vrăjmașul de la miazănoapte se află în vale, lângă dealul Moreh, însemnând ploaia timpurie. La 9/11 a început să cadă, de pe dealul Moreh, stropirea ploii târzii, care este ploaia timpurie. După prima dintre cele două probe, cei douăzeci și două de mii au fost trimiși acasă de pe muntele Galaad. Galaad înseamnă jalon, iar jalonul la care cei douăzeci și două de mii au fost trimiși acasă este prima dezamăgire de la 19 aprilie 1844 sau 18 iulie 2020. Numărul douăzeci și doi marchează jalonul primei dezamăgiri, așa cum 22 identifică ziua când marea dezamăgire a sosit pe 22 octombrie 1844.

Următoarea probă a fost proba apei, ilustrată în istoria millerită prin adunarea de tabără de la Exeter, unde se aflau două corturi asociate cu apa, reprezentând astfel două clase de închinători. Exeter înseamnă «fortăreață pe apă», iar celălalt cort era ocupat de fecioarele neînțelepte din Watertown. Exeter reprezintă proba apei din istoria lui Ghedeon, dar nu atât apa în sine, cât metodologia folosită pentru a bea apa. O clasă era prea obosită ca să continue să meargă în timp ce își luau apa în palme, iar cealaltă clasă a continuat să înainteze. O clasă era clasa obosită, reprezentată de Lea, în contrast cu Rahela, care era buna călătoare.

Lucrarea Future for America a fost Ghedeon la 11 septembrie, când primul dintre cele două teste urma să epureze o clasă numeroasă din ceata lui Ghedeon. Terorismul de la 11 septembrie identifică izvorul Harod al fricii și groazei, iar dealul Moreh identifică începutul ploii târzii. O despărțire a avut loc la 18 iulie 2020, când douăzeci și două de mii au plecat, marcând astfel sosirea timpului zăbovirii prin numărul douăzeci și doi. Cei trei sute ai lui Ghedeon sunt aceia care trec al doilea test, care este testul metodologiei ploii târzii, așa cum este identificat în Isaia douăzeci și opt.

Petru este atât la Panium, cât și la Cincizecime. Cincizecimea este legea duminicală, iar Daniel, capitolul unsprezece, versetul șaisprezece, este de asemenea legea duminicală. Versetele treisprezece până la cincisprezece din capitolul unsprezece al lui Daniel corespund lui Panium, iar acele versete reprezintă istoria profetică externă care conduce la legea duminicală. Iar Petru, în Faptele Apostolilor, la ceasul al treilea și al nouălea, reprezintă istoria profetică internă care conduce la legea duminicală. Linia externă identifică istoria care conduce la semnul fiarei, iar cea internă identifică istoria pecetluirii celor o sută patruzeci și patru de mii. Întrucât Petru este un simbol atât de important atât în istoria externă, cât și în cea internă, care se află acum în curs de împlinire, a părut potrivit ca Petru să fie plasat în contextul profetic care se desfășoară sub lectura de suprafață a Scripturii.

Cele douăsprezece profeții mesianice care sunt marcate drept împlinite în cartea lui Matei reprezintă istoria celor o sută patruzeci și patru de mii. „Timpul sfârșitului” marchează începutul unei mișcări reformatoare, iar, așa cum nașterea lui Aaron și a lui Moise a marcat „timpul sfârșitului” în linia lui Moise, alfa lui Hristos, tot astfel nașterea lui Ioan și a vărului său Isus a marcat „timpul sfârșitului” în 1989. Întrebarea dacă merită luate în considerare cele douăsprezece profeții mesianice devine cu atât mai intrigantă când este pusă în context prin formularea unei alte întrebări. Ce altă carte biblică marchează atâtea împliniri mesianice câte se găsesc în Matei?

Lucrarea lui Dumnezeu pe pământ prezintă, din veac în veac, o asemănare izbitoare în fiecare mare reformă sau mișcare religioasă. Principiile modului în care Dumnezeu lucrează cu oamenii sunt întotdeauna aceleași. Mișcările importante ale prezentului au corespondențe în cele ale trecutului, iar experiența bisericii din veacurile trecute are lecții de mare valoare pentru vremea noastră. *The Great Controversy*, 343.

Fiecare mișcare de reformă are un punct de început, care, în cartea lui Daniel, este denumit „timpul sfârșitului”. Timpul sfârșitului în mișcarea de reformă a lui Hristos a fost nașterea Sa, care a tipificat atât 1798, cât și 1989,

Primul reper mesianic-1989

Iar ei i-au zis: În Betleemul din Iudeea; căci astfel este scris prin prorocul: „Și tu, Betleeme, în țara lui Iuda, nu ești nicidecum cea mai mică între căpeteniile lui Iuda; căci din tine va ieși un Cărmuitor care va cârmui poporul meu Israel.” Matei 2:5, 6.

Predicție

Iar tu, Betleem Efrata, deși ești mic între miile lui Iuda, totuși din tine va ieși pentru Mine Cel ce urmează să fie cărmuitor în Israel; ale cărui obârșii sunt din vechime, din veșnicie. Mica 5:2.

1989 a fost timpul sfârșitului pentru mișcarea îngerului al treilea. Acesta a survenit la 126 de ani după rebeliunea din 1863 și a fost reprezentat de Ronald Reagan și George Bush senior. Timpul sfârșitului în istoria lui Moise a fost nașterea lui Aaron și a lui Moise, așa cum timpul sfârșitului în istoria lui Hristos a fost nașterea lui Ioan Botezătorul și a lui Hristos. Când cartea lui Daniel este desigilată, așa cum a fost în 1989, are loc o creștere a cunoștinței. Acea creștere a cunoștinței conduce la al doilea reper, identificând momentul în care, din cunoștința care a fost desigilată, se elaborează un mesaj de testare.

Fiecare mișcare de reformă marchează un moment în care mesajul este formalizat și, de atunci înainte, devine un mesaj de încercare. Hristos explică întotdeauna încercarea, înainte de a-i socoti răspunzători pe bărbați și pe femei pentru ea. Adam și Eva au fost înștiințați dinainte cu privire la consecințele care aveau să urmeze dacă nu ascultau, iar Dumnezeu nu Se schimbă niciodată.

Și Domnul Dumnezeu a poruncit omului, zicând: Din orice pom din grădină poți mânca în voie; dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua când vei mânca din el vei muri negreșit. Geneza 2:16, 17.

William Miller a „formalizat” solia de încercare a primului înger între 1831 și 1833. Solia celor o sută patruzeci și patru de mii a fost formalizată în 1996, prin publicarea revistei Time of the End, care cuprinde ultimele șase versete din Daniel unsprezece, care au fost desigilate în 1989. În acel an a apărut, de asemenea, publicația intitulată Prophetic Time Lines, care a prezentat metodologia ce este de douăzeci și două de ori mai puternică decât regulile adoptate de William Miller. Aceste reguli sunt acum expuse în publicația Prophetic Keys. Regulile pe care toți cei ce proclamă solia celui de-al treilea înger le vor folosi sunt regulile lui Miller.

Cei angajați în proclamarea soliei celui de-al treilea înger cercetează Scripturile după același plan pe care l-a adoptat Părintele Miller. Review and Herald, 25 noiembrie 1884.

Regulile lui Miller sunt alfa, iar Cheile Profetice sunt omega. Singura cale de a trece testul unui mesaj profetic de încercare este aceea de a folosi metodologia de studiu prezentată în Cuvântul lui Dumnezeu. Adevăratul mesaj nu poate fi separat de adevărata metodologie care fundamentează mesajul. În fiecare mișcare de reformă, mesajul de încercare pentru acea generație este pus înainte și el include metodologia corectă ca element al pietrei de hotar. Mesajul lui Miller a fost întemeiat pe desigilarea cărții lui Daniel. Mesajul său a fost mesajul lui Ghedeon, căci a produs și el o oaste de trei sute.

Și a împărțit pe cei trei sute de oameni în trei cete; a pus în mâna fiecăruia o trâmbiță, urcioare goale, iar în urcioare, făclii. Și le-a zis: Uitați-vă la mine și faceți la fel; și iată, când voi ajunge la marginea taberei, cum voi face eu, așa veți face și voi. Când voi suna din trâmbiță, eu și toți cei ce sunt cu mine, atunci să sunați și voi din trâmbițe, de jur împrejurul întregii tabere, și să ziceți: «Sabia Domnului și a lui Ghedeon.» Judecători 7:16-18.

Solia lui Miller a fost „trâmbiță” și „sabia”. Totuși era sabia, deopotrivă, a lui Ghedeon și a Domnului. Cuvântul Domnului a fost publicat în 1611, iar 220 de ani mai târziu, Miller și-a publicat solia primului înger. Declarația de Independență a fost publicată în 1776, iar 220 de ani mai târziu, în 1996, a fost publicată solia îngerului al treilea. Solia lui Miller era solia internă a primului înger pentru poporul lui Dumnezeu, așa cum este reprezentată de vedenia râului Ulai, vestind deschiderea judecării. Solia îngerului al treilea a organizației Future for America este solia externă a poporului lui Dumnezeu, așa cum este reprezentată de vedenia râului Hidechel, vestind închiderea judecării.

Metodologia profetică este reprezentată de una dintre profețiile mesianice pe care Matei le identifică drept împlinite de Hristos și, făcând astfel, tipifică anul 1831, „tatăl” reprezentându-l pe fiul său în 1996. Cei doi martori ai metodologiei sunt un alfa și un omega și, prin implicarea solului uman, împreună stabilesc o relație de tată și fiu, care este relația mesajului lui Ilie din Maleahi. Inimile tatălui sunt întoarse către copii și viceversa. Regulile lui Miller trebuie unite cu regulile intitulate Chei Profetice. Lumina nouă trebuie clădită pe lumina veche. Cei care aleg să nu folosească metodologia din 1831 și 1996 sunt blestemați. O clasă este blestemată, iar cealaltă este binecuvântată. Alegerea vă aparține?

Al doilea reper mesianic -1996

Ca să se împlinească ceea ce s-a spus prin prorocul, zicând: „Îmi voi deschide gura în pilde; voi rosti lucruri care au fost ținute ascunse de la întemeierea lumii.” Matei 13:35.

Predicție

Îmi voi deschide gura într-o pildă; voi rosti ghicitori din vechime. Psalmii 78:2.

Zicerile tainice, pildele pe care Leul din seminția lui Iuda le «rostește», reprezintă expuneri rând după rând ale adevărilor care au fost pecetluite sau ținute în taină de la întemeierea lumii. Odată ce mesajul este formalizat, el este ulterior investit cu putere prin împlinirea unei profeții care marchează începutul unui timp de încercare.

Când ploaia târzie a început să picure la 11 septembrie 2001, răzvrătirea din 1888 și cea a lui Core s-au repetat. În răzvrătirea de la Minneapolis din 1888 și în răzvrătirea lui Core, mesagerii aleși de Dumnezeu au fost respinși, împreună cu solia pe care o prezentau. Au aruncat copilul odată cu apa din copăie. Respingerea s-a făcut pe temeiul premisei că întreaga adunare era la fel de sfântă ca aceia pe care Dumnezeu îi alesese. Răzvrățiții nu au putut discerne Divinitatea care însoțea pe mesagerii omenești. Tot ce puteau vedea era doar pe ei înșiși, umanitatea lipsită de Divinitate, așa că au socotit că toți erau la fel.

Acum Core, fiul lui Ițhar, fiul lui Chehat, fiul lui Levi, și Datan și Abiram, fiii lui Eliab, și On, fiul lui Pelet, fii ai lui Ruben, au luat cu ei oameni: Și s-au ridicat înaintea lui Moise, împreună cu unii dintre fiii lui Israel, două sute cincizeci de căpetenii ale adunării, vestiți în adunare, bărbați de renume: Și s-au adunat împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron și le-au zis: Vă luați prea mult asupra voastră, văzând că toată adunarea este sfântă, fiecare dintre ei, și Domnul este în mijlocul lor; atunci pentru ce vă ridicați voi mai presus de adunarea Domnului? Numeri 16:1-3.

Răscoala lui Core, 1888 și 11 septembrie sunt reprezentate ca un refuz de a se supune conducerii pe care Dumnezeu a ales-o, în timp ce se acordă încredere unei definiții false a adunării lui Dumnezeu. Ieremia identifică același fenomen atunci când răzvrățiții pretindeau: «templul Domnului, templul Domnului sunt acestea.»

Cuvântul care a venit la Ieremia de la Domnul, zicând:

Stai în poarta casei Domnului și vestește acolo acest cuvânt, și spune: Ascultați cuvântul Domnului, voi toți ai lui Iuda, care intrați pe aceste porți spre a vă închina Domnului. Așa zice Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Îndreptați-vă căile voastre și faptele voastre, și vă voi face să locuiți în locul acesta. Nu vă încredeți în cuvinte mincinoase, zicând: Templul Domnului, Templul Domnului, Templul Domnului sunt acestea.

Căci dacă vă veți îndrepta cu totul căile și faptele voastre; dacă veți înfăptui cu adevărat dreptatea între un om și aproapele său; dacă nu veți asupra pe străin, pe orfan și pe văduvă, și nu veți vărsa sânge nevinovat în locul acesta, nici nu veți umbla după alți dumnezei, spre vătămarea voastră, atunci vă voi lăsa să locuiți în locul acesta, în țara pe care am dat-o părinților voștri, din veac în veac.

Iată, voi vă încredeți în cuvinte mincinoase, care nu pot aduce niciun folos. Ieremia 7:1-8.

Cuvintele mincinoase ale iudeilor din vremea lui Ieremia sunt cuvintele mincinoase ale lui Core și ale cetei lui, ale răzvrățiților din 1888 și, desigur, ale răzvrățiților de la 9/11. Ele sunt minciunile sub care se ascund bețivii lui Efraim în Isaia, capitolul douăzeci și opt.

De aceea, ascultați cuvântul Domnului, voi, bărbați batjocoritori, care cârmuiți poporul acesta aflat în Ierusalim. Pentru că ați zis: Am încheiat un legământ cu moartea și cu Locuința morților am făcut învoială; când va trece biciul năvălitor, nu ne va atinge, căci am făcut din minciună adăpostul nostru și sub înșelăciune ne-am ascuns. Isaia 28:14, 15.

Este, de asemenea, minciuna care reprezintă o lipsă de dragoste pentru Adevăr, lipsă care aduce o rătăcire puternică în 2 Tesaloniceni.

Și din această pricină Dumnezeu le va trimite o amăgire puternică, pentru ca ei să creadă o minciună; pentru ca toți cei care n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire, să fie osândiți. 2 Tesaloniceni 2:11, 12.

„Cuvintele mincinoase” reprezintă ideea nesăbuită că mântuirea se află în biserică, nu în trimișii aleși și în mesajele alese ale acestora. Legătura dintre Dumnezeu și om este realizată și menținută numai prin Cuvântul Său. El este Cuvântul, și nimeni nu vine la Tatăl decât prin Cuvântul. Hristos este reprezentat de trimișii Săi aleși și de mesajul pe care îl prezintă. A crede altfel înseamnă a urî Adevărul și a crede o minciună. Ieremia îi condamnă pe evreii care își pun încrederea în templu, amintindu-le de Șilo, unde Chivotul lui Dumnezeu se aflase încă de la intrarea în Țara Promisă.

De aceea voi face casei acesteia, care se cheamă cu Numele Meu, în care vă încredeți, și locului pe care l-am dat vouă și părinților voștri, cum am făcut cu Șilo. Și vă voi arunca dinaintea Feței Mele, cum i-am aruncat pe toți frații voștri, chiar toată sămânța lui Efraim. De aceea nu te ruga pentru poporul acesta, nici nu înălța strigăt sau rugăciune pentru ei, nici nu mijloci la Mine; căci nu te voi asculta. Ieremia 7:14-16.

Eli cel nelegiuit și cei doi fii ai săi nelegiuți, Hofni și Fineas, își găsesc un paralelism și o corespondență cu Core, Datan și Abiram, pentru că au îngăduit ca apostazia să se dezvolte tot mai mult până când s-a închis timpul de har, iar toți trei au murit în aceeași zi, așa cum s-a întâmplat și cu Core, Datan și Abiram. Toți mor la legea duminicală!

La 11 septembrie, răzvrătirea lui Core, răzvrătirea lui Eli, răzvrătirea iudeilor din mărturia lui Ieremia și rebelii din 1888 resping și se răzvrătesc împotriva soliei și a solilor acelei perioade. Acea perioadă se încheie la legea duminicală, după două teste. Primul test este de la 11 septembrie până la 18 iulie 2020, iar al doilea test este curățirea și pecetluirea reprezentate de solia Strigării de la miezul nopții. Din acel proces de curățire, Ghedeon și cei trei sute ai săi sunt pregătiți să sufle din trâmbițe, și fac aceasta când Samuel este ridicat la legea duminicală, adică atunci când Chivotul este luat de filistenii. Atunci biserica triumfătoare este înălțată ca un stindard.

Acea biserică are un rege, pe nume David, și un profet reprezentat de Ezechiel și, la distrugerea Șilo, de Samuel. Biserica va avea, de asemenea, preoția reprezentată de Iosif. Timpul de încercare al legii duminicale este momentul în care focul Duhului Sfânt este revărsat fără măsură, așa cum

este reprezentat de a șaptea pecete. Acel foc îi nimicește pe bărbații de renume care s-au răzvrătit împreună cu Core, Datan, Abiram, Eli, Hofni, Fineas și rebelii din 1888.

Chiar acel foc al revărsării Duhului Sfânt constituie fundalul dramei Bisericii triumfătoare. Biserica este reprezentată de regele David, profetul Ezechiel și Iosif, preotul. Acești trei stau în focul care îi nimicește pe cei 250 de bărbați de renume, așa cum focul lui Nebucadnețar i-a nimicit pe oamenii care i-au aruncat pe cei trei vrednici în cuptor. Ca Biserica triumfătoare, ei sunt aruncați în cuptorul aprins, sub privirile întregii lumi, și, deodată, Fiul lui Dumnezeu se arată împreună cu profetul, preotul și regele Bisericii—reprezentați de Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Patru, în vârstă de treizeci de ani, în cuptorul aprins, reprezentând adevărul că Dumnezeirea unită cu umanitatea nu păcătuiește!

Core, Datan și Abiram, care sunt, de asemenea, Eli, Hofni și Fineas, sunt contrafacerea bisericii triumfătoare, care este alcătuită dintr-un profet, un preot și un rege. Acei trei sunt cei 300 ai lui Ghedeon, cele trei mii de suflete de la Cincizecime, cei 300 de predicatori mileriți, cele trei sute de diagrame din 1843. Ei au treizeci de ani când sosește legea duminicală și focul coboară din cer. La Ilie, focul era destinat să deosebească între profeții adevărați și cei falși. Focul care coboară în Levitic, în ziua „a opta”, când Aaron își începe slujirea, mistuie jertfa lui Aaron, care este jertfa din Maleahi trei, plăcută ca în anii de demult. Același foc îi nimicește pe cei ce aduc foc străin sau profan, așa cum sunt reprezentați de Hofni și Fineas, fiii lui Aaron.

Când Dumnezeu îl confirmă pe adevăratul profet prin Ilie sau pe adevăratul preot prin Aaron, focul aduce moartea profeților mincinoși ai lui Baal, care sunt de asemenea Hofni și Fineas. Hofni și Fineas sunt fiii lui Aaron; ei sunt ultima generație a unui popor al legământului care este vărsat din gura Domnului la legea duminicală.

Acestea nu sunt cuvintele sorei White, ci cuvintele Domnului, iar Solul Său mi le-a încredințat mie spre a vi le da vouă. Dumnezeu vă cheamă să nu mai lucrați în răspăr față de El. A fost dată multă învățătură cu privire la oamenii care pretind a fi creștini, în timp ce, dezvăluind trăsăturile lui Satana și contracarând, în duh, în cuvânt și în faptă, înaintarea adevărului, urmează cu siguranță calea pe care Satana îi conduce. În împietrirea inimii lor și-au arogat o autoritate care în niciun chip nu le aparține și pe care nu ar trebui să o exercite. Zice Marele Învățător: „Voi răsturna, voi răsturna, voi răsturna.” Oamenii spun la Battle Creek: „Templul Domnului, templul Domnului suntem noi”, dar ei folosesc foc obișnuit. Inimile lor nu sunt înmuiate și cucerite de harul lui Dumnezeu. Manuscript Releases, volumul 13, 222.

„Focul comun” este cel pe care l-a folosit fiul lui Aaron la începutul preoției. Numărul „81” este un simbol al preoției, iar în Leviticul opt, versetul unu, sunt ilustrate cele șapte zile ale curățirii și consacării preotului. Hainele lor sunt înlăturate și înlocuite cu veșmintele Marelui Preot ceresc, așa cum este ilustrat în viziunea lui Zaharia despre Iosua și îngerul din capitolul trei. Cei 300 din Zaharia sunt reprezentați ca „oameni de mirare”, căci ei au reprezentat, în istorie, momentul în care Dumnezeu îndepărtează nelegiuirile poporului Său, anume legea duminicală, când biserica este transformată din militantă în triumfătoare. După șapte zile de consacrare, ei au început să slujească în ziua a opta.

Și să nu ieșiți de la ușa Cortului întâlnirii timp de șapte zile, până când se vor împlini zilele sfințirii voastre; căci timp de șapte zile El vă va sfinți. Levitic 8:33.

Ziua a opta este un simbol al celui de-al optulea, care este dintre cei șapte, al transformării Laodiceei în Filadelfia, al celor opt suflete din arca lui Noe, al zilei a opta a tăierii împrejur și al zilei a opta a învierii. Acea zi este legea duminicală, când rana de moarte a papalității este vindecată și, prin urmare, odată înviată, devine a opta, cea care este dintre cei șapte.

Și s-a întâmplat că, în ziua a opta, Moise a chemat pe Aaron, pe fiii lui și pe bătrânii lui Israel. Leviticul 9:1.

În a opta zi, preoții au început să slujească, dar fiii lui Aaron au adus „foc profan”. Adventismul pretinde că este templul Domnului, iar Sora White a identificat această pretenție drept foc profan. Nu numai că este o minciună, ci este foc profan, în contrast cu focul sfânt. Focul sfânt este solia Strigătului de la Miezul Noptii, iar focul profan este solia contrafăcută a păcii și siguranței, care va fi ultima solie proclamată de câinii muți care au refuzat să latre și să dea un mesaj de avertizare. În capitolul nouă, Aaron aduce jertfa, iar focul coboară din cer și mistuie jertfa. Apoi cei doi fii ai lui, nelegiuți, aduc foc profan, iar focul lui Dumnezeu îi mistuie.

Și Aaron și-a ridicat mâna către popor și i-a binecuvântat; apoi s-a coborât după ce a adus jertfa pentru păcat, arderea-de-tot și jertfele de pace. Moise și Aaron au intrat în cortul întâlnirii; au ieșit și au binecuvântat poporul; și slava Domnului s-a arătat întregului popor. Și un foc a ieșit dinaintea Domnului și a mistuit pe altar arderea-de-tot și grăsimea; iar când tot poporul a văzut aceasta, a strigat și a căzut cu fața la pământ. Și Nadab și Abihu, fiii lui Aaron, și-au luat fiecare cădelnița, au pus foc în ele, au pus tămâie deasupra și au adus înaintea Domnului un foc străin, pe care El nu le poruncise. Atunci a ieșit un foc de la Domnul și i-a mistuit, și au murit înaintea Domnului. Leviticul 9:22–10:2.

Oamenii din Battle Creek sunt Sinedriul modern, care se încred în structura bisericii lor mai presus de mesajul Martorului Adevărat către Laodicea. Martorul Adevărat către Laodicea este Hristos, iar El nu Se schimbă niciodată și a folosit întotdeauna oameni aleși de El Însuși pentru a prezenta mesajul unui popor care manifesta caracteristicile Laodiceei. Nu este nimic nou sub soare.

El l-a ales pe Moise, care fusese pregătit numai de Dumnezeu timp de patruzeci de ani, întocmai cum fuseseră pregătiți Isus și vărul Său Ioan. El i-a ales pe Moise, pe Hristos și pe Ioan ca exemple ale celor pregătiți în afara sistemului de învățământ formal. Nazaret reprezintă un simbol al unei persoane care a fost aleasă, așa cum au fost noii parveniți; Jones și Waggoner în rebeliunea din 1888 de la Minneapolis. Nazaret reprezintă chemarea și consacrarea unui om ales, dar omul ales este cetățean al unui oraș disprețuit.

Natanail i-a zis: Poate ieși ceva bun din Nazaret? Filip i-a zis: Vino și vezi. Ioan 1:46.

Limbile bâlbâitoare din Isaia 28 îi reprezintă pe cei veniți din Nazaret. După formalizarea mesajului lui Miller în 1831, mesajul a fost împlinit prin împlinirea profeției celui de-al doilea vai, prefigurând împlinirea unei profeții a celui de-al treilea vai la 9/11. Vom aborda a treia profeție mesianică în articolul următor.

Cu trei nopți înainte ca biroul Review să ardă, eram într-o agonie pe care cuvintele nu o pot descrie. Nu puteam dormi. Mă plimbam prin cameră, rugându-mă lui Dumnezeu să aibă milă de poporul Său. Apoi mi s-a părut că mă aflu în biroul Review împreună cu bărbații care au condus instituția. Încercam să le vorbesc și astfel să-i ajut. S-a ridicat unul cu autoritate și a spus: „Voi spuneți: Templul Domnului, Templul Domnului suntem noi; de aceea avem autoritate să facem cutare lucru și cutare lucru și celălalt lucru. Dar Cuvântul lui Dumnezeu interzice multe dintre lucrurile pe care vă propuneți să le faceți.” La prima Sa venire, Hristos a curățit Templul. Înainte de a doua Sa venire, El va curăți din nou templul. El era acolo curățând templul. De ce? Pentru că activități comerciale fuseseră introduse, iar Dumnezeu fusese uitat. Cu grabă aici și grabă acolo și grabă în altă parte, nu era timp să se cugete la cer. Principiile Legii lui Dumnezeu au fost prezentate și am auzit întrebarea: „Cât din Lege ați păzit?” Atunci s-a rostit cuvântul: „Dumnezeu Își va curăți și purifica templul Său, în dezaprobarea Sa.”

În vedeniile nopții am văzut o sabie de foc suspendată deasupra Battle Creek.

Fraților, Dumnezeu Se poartă cu toată seriozitatea față de noi. Vreau să vă spun că, dacă, după avertismentele date prin aceste incendii, conducătorii poporului nostru vor merge înainte, întocmai cum au făcut în trecut, înălțându-se pe ei înșiși, Dumnezeu va lua pe urmă trupurile. Așa de sigur cum trăiește El, le va vorbi într-un limbaj pe care nu vor avea cum să nu-l înțeleagă.

Dumnezeu ne privește, pentru a vedea dacă ne vom smeri înaintea Lui ca niște copilași. Rostesc acum aceste cuvinte, pentru ca noi să venim la El în smerenie și căință și să aflăm ce anume cere El de la noi. Publishing Ministry, 170, 171.

Mesajul pentru acest timp nu este: „Templul Domnului, Templul Domnului, Templul Domnului suntem noi.” Pe cine primește Domnul ca vase spre cinste? — Pe cei care lucrează împreună cu Hristos; pe cei care cred adevărul, care trăiesc adevărul, care proclamă adevărul în toate implicațiile lui. Review and Herald, 22 octombrie 1903.

Acestea nu sunt cuvintele soarelui White, ci cuvintele Domnului, iar Solul Său mi le-a încredințat mie spre a vi le da vouă. Dumnezeu vă cheamă să nu mai lucrați în răspăr față de El. A fost dată multă învățătură cu privire la oamenii care pretind a fi creștini, în timp ce, dezvăluind trăsăturile lui Satana și contracarând, în duh, în cuvânt și în faptă, înaintarea adevărului, urmează cu siguranță calea pe care Satana îi conduce. În împietrirea inimii lor și-au arogat o autoritate care în niciun chip nu le aparține și pe care nu ar trebui să o exercite. Zice Marele Învățător: „Voi răsturna, voi răsturna, voi răsturna.” Oamenii spun la Battle Creek: „Templul Domnului, templul Domnului suntem noi”, dar ei folosesc foc obișnuit. Inimile lor nu sunt înmuiate și cucerite de harul lui Dumnezeu. Manuscript Releases, volumul 13, 222.